

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.4.2009
KOM(2009) 189 slutlig

2009/0057 (CNS)

C7-0010/09

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en flerårig plan för det västra beståndet av taggmakrill och det fiske som utnyttjar det beståndet

{SEC(2009) 524}

{SEC(2009) 525}

MOTIVERING

BAKGRUND

Motiv och syfte

I detta förslag fastställs en flerårig plan för förvaltningen av det västra beståndet av taggmakrill (*Trachurus trachurus*) och det fiske som utnyttjar det beståndet. Härigenom sammanförs, i en och samma plan, alla de etapper som föreskrivs i artiklarna 5 och 6 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹. Syftet med planen är att säkra att utnyttjandet av beståndet ifråga inriktas mot maximalt hållbart uttag på grundval av vetenskapliga rekommendationer, samt att säkra hållbarhet för fiskerisektorn. Syftet överensstämmer med de mål som anges i punkt 30 i handlingsplanen från världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002, vilken antogs genom resolution nr 2 från samma möte². Syftet överensstämmer också med de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Detta är andra gången som det antas en plan beträffande ett pelagiskt bestånd i gemenskapens vatten. Den första gången gjordes detta genom rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en flerårig plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet. När det gäller vitt spridda pelagiska bestånd, som förvaltas gemensamt med de stater som har kust mot Nordatlanten, finns det redan överenskommelser om förvaltningen, vilka ingåtts bilateralt eller multilateralt och avser taggmakrill, blåvitling, atlantoskandisk sill och nordsjösill.

Det västra beståndet av taggmakrill är i särklass störst av de tre makrillbestånd som lever på den kontinentalsockel där gemenskapen är belägen. Det nuvarande förvaltningssystemet gynnar inte taggmakrillen. Det är svårt att tillämpa de vetenskapliga rekommendationerna på bestånden på grund av att de områden som rekommendationerna avser inte stämmer överens med de områden för vilka det har fastställts totala tillåtna fångstmängder. Den bristande överensstämmelsen mellan områdena kommer att åtgärdas i samband med genomförandet av den långsiktiga förvaltningsplanen. De vetenskapliga rekommendationerna för beståndet bygger på en enda ofullständig bedömning. Internationella undersökningar beträffande äggproduktionen har genomförts vart tredje år sedan 1977 och de undersökningarna utgör den viktigaste oberoende källan till information om det aktuella fisket. Resultaten från dessa och annan tillgänglig information är ännu inte tillräckliga för att forskarna ska kunna göra någon fullständig bedömning av beståndets tillstånd.

Det är inte ovanligt att de vetenskapliga rekommendationerna måste baseras på en ofullständig bedömning av ett bestånds tillstånd. Orsakerna till detta kan vara mångskiftande, som till exempel att de uppgifter som kommer in om ett fiske som håller på att uttömmas är bristfälliga. Fram till nu har kommissionen bara tagit fram förvaltningsplaner för bestånd vars tillstånd är relativt välutforskade och man har lagt till bestämmelser för de tillfällen då det saknas uppgifter. För taggmakrillens vidkommande har

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

² FN:s dokument nr A/CONF.199/20**

kunskaperna förbättrats med tiden, men vi vet fortfarande för lite om beståndets tillstånd. Till följd av att sektorn för pelagiskt fiske har uttryckt intresse för en vetenskapligt baserad långsiktig förvaltningsplan som bygger på den biologiska information som finns tillgänglig, och till följd av att forskarna har rekommenderat att det införs en förvaltningsplan som grundas på de biologiska indikatorerna för beståndets tillstånd, baseras denna förordning på äggundersökningsresultat, då äggundersökningar är en biologisk indikator på ökning och minskningar av beståndet. Resultaten från undersökningarna ligger till grund för en bestämmande om fångstkontroll, vilken har riskbedömts vetenskapligt. Eftersom det i planen ingår bestämmelser om ändringar kan fångstkontrollbestämmelsen ändras så snart det finns mer detaljerade vetenskapliga rekommendationer att tillgå.

Allmän bakgrund

År 2002 undertecknade medlemsstaterna handlingsplanen från världstoppmötet om hållbar utveckling (Johannesburg). I handlingsplanen ingår ett åtagande om att senast 2015 återuppbygga bestånden till nivåer som tillåter maximalt hållbart uttag.

Under 2002 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken kom kommissionen och rådet även överens om att införa fleråriga planer och återhämtningsplaner för fiskeresurser av intresse för gemenskapen. Planer har fastställts för de flesta torskbestånden i gemenskapens vatten, två kummelbestånd, två bestånd av havskräfta, två bestånd av tunga, bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön, samt för sillbeståndet i området väster om Skottland.

Gällande bestämmelser

Genom rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs en allmän ram för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1542/2007 fastställs regler för landning, vägning och inspektion av sill, makrill och taggmakrill. Förordningens tillämpningsområde måste utvidgas så att det även omfattar alla områden där det fångas taggmakrill ur det västra beståndet.

Genom rådets förordning (EG) nr 850/98 om tekniska åtgärder fastställs särskilda bestämmelser om landning av taggmakrill som är för liten och om begränsning av användningen av automatisk sorteringsutrustning ombord på fartyg som fiskar efter taggmakrill.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget har en hållbar utveckling som mål, vilket överensstämmer med gemenskapens miljöpolitik, framför allt de inslag i miljöpolitiken som syftar till att skydda livsmiljöer och bevara naturresurser.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Berörda parter har rådfrågats genom att den regionala rådgivande nämnden för

pelagiska bestånd har kontaktats. Nämnden inrättades för samråd mellan de parter som har intresse av den gemensamma fiskeripolitikens åtgärder avseende pelagiska bestånd. Dess medlemmar kommer från fångstsektorn (fartygsägare, småskaliga fiskare, anställda fiskare och producentorganisationer), berednings- och handelssektorerna, icke-statliga miljöorganisationer, vattenbruk och från intresseorganisationer som företräder fritidsfisket. Eftersom det var den regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd som föreslog att det skulle inrättas en förvaltningsplan för taggmakrill inleddes diskussioner efter det att nämnden lämnat in sitt formella förslag och de pågick sedan under 2007–2008. Diskussionerna ägde rum inom nämndens arbetsgrupp II (som inriktas på blåvitling, skarpsill och taggmakrill) och nämndens styrelse.

I samband med de senaste diskussionerna om omdisponering av TAC-områdena för taggmakrill underrättade kommissionen medlemsstaterna om sin avsikt att genomföra nämndens förslag. Omdisponeringen av områdena är en nödvändig förutsättning för att det ska vara möjligt att införa en bestämmelse om fångstkontroll som bygger på beståndsbaserad TAC och på beståndsspecifika äggundersökningar. Diskussioner med medlemsstaterna och med kommittén för fiske och vattenbruk pågår sedan maj 2008.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Extern experthjälp

Berörda fackområden

Extern rådgivning om långsiktig förvaltning av de fiskeriresurser som är av intresse för Europeiska gemenskapen har inhämtats från Internationella havsforskningsrådet (nedan kallat ICES). Organisationen samarbetar med forskare vid medlemsstaternas forskningsinstitut på fiskeriområdet och utfärdar systematiska och standardiserade rekommendationer till Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna. Rekommendationerna från ICES har vidarebefordrats till vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (nedan kallad STECF).

Sammanfattning av de rekommendationer som mottagits och utnyttjats

När det gäller taggmakrill ur det västra beståndet skedde en mycket stor uppgång i lekbeståndets biomassa 1982, då årsklassen var cirka arton gånger större än det långsiktiga genomsnittet. Den årsklassen har nu börjat tömmas, samtidigt som rekryteringen har varit låg, vilket ger en stabil nedgång i lekbeståndets biomassa sedan höjdpunkten 1988 och en relativt stabil tendens sedan 2001. Fiskedödligheten för beståndet ifråga anses vara låg och under 2001 var rekryteringen särskilt god, vilket ger hög reproduktionskapacitet under viss tid framöver. Den långa nedgången, det faktum att en stor del av fisket inriktas på unga exemplar, lekbeståndets fluktuerande storlek och den otillräckliga övervakningen av fisket är alla faktorer som gör det svårt att ta fram rekommendationer för hållbar förvaltning utifrån tidsseriestatistik över fångster och beräknad äggproduktion. Som svar på en gemensam begäran från EU och Norge om att ICES skulle utfärda rekommendationer om lämpliga förvaltningssystem, samt förvaltningsstrategier, mål och råd avseende ekosystemen för beståndet ifråga, har ett

antal metoder för bedömning av beståndets tillstånd och för förvaltningen undersökts sedan den första simuleringsmetoden testades 2005³.

År 2006 angav ICES för första gången att det verkade lämpligt att införa bestämmelser för fångstkontroll baserat på de tendenser som konstateras inom äggundersökningarna⁴. Arbetsgruppen för förvaltningsstrategier inledde arbetet med att göra simuleringar under 2006 och 2007, i enlighet med vad som begärts gemensamt av EU och Norge⁵. Den regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd lade i juli 2007⁶ fram ett förslag till förvaltningsplan som byggde på arbetsgruppens arbete och rådgivning från en separat vetenskaplig grupp. Kommissionen bad ICES att göra en bedömning av planen. ICES konstaterade 2007 att planen var förenlig med försiktighetsprincipen på kort sikt, men inte på längre sikt (simuleringsperiod på 40 år). De rekommendationer som ICES har utfärdat under senare tid bygger i stor utsträckning på den föreslagna planen⁷. STECF har godkänt ICES slutsatser⁸.

Europeiska gemenskapen har också finansierat ett forskningsprojekt om beståndets identitet⁹. Förslaget bygger på resultaten av undersökningen.

Offentliggörande av experternas utlåtanden

Rekommendationerna från ICES och STECF finns att tillgå för allmänheten på deras respektive webbplatser (www.ices.dk och fishnet.jrc.it/web/stecf).

Konsekvensanalys

Konsekvensanalysen grundar sig huvudsakligen på tre typer av information:

- Samråd med den regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd kring den vetenskapliga utformningen av bestämmelserna för fångstkontroll.

³ Rapport från den tillfälliga gruppen för långsiktig rådgivning (Group on Long Term Advice (AGLTA)). (2005b) 126. 12–13 april 2005, ICES huvudkontor. ICES-dokument CM 2005/ACFM: 25.

⁴ ICES, 2006. Rapport från ICES rådgivande kommittéer för fiskeförvaltning, havsmiljön och ekosystem, 2006; ICES rådgivning, bok 9, s. 7.

⁵ ICES SGMAS Report 2007. Rapport från arbetsgruppen för förvaltningsstrategier (SGMAS), s. 28. ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ Förslaget byggde på undersökningen "Towards a management plan for western horse mackerel", som tagits fram av de tillfälliga vetenskapliga gruppen i samarbete med medlemmar av den regionala rådgivande nämnden, Pelagic RAC et al., 2007.

⁷ ICES, 2007. Rapport från ICES rådgivande kommittéer för fiskeförvaltning, havsmiljön och ekosystem, 2007; ICES rådgivning, bok 9, s. 13 och 55.

⁸ Rapport från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen. Översyn av den vetenskapliga rådgivningen för 2007. Konsoliderade rådgivning om bestånd i ICES område av intresse för Europeiska gemenskapen. Rapporten antogs vid STECF:s plenarmöte i november 2007. Se <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>.

⁹ Projektet HOMSIR: "A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (*trachurus trachurus*) stock structure analysis", QLK5-Ct1999-01438. En sammanfattning av undersökningen ges i Abaunza et al.: "Stock identity of horse mackerel (*Trachurus trachurus*) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches", Fisheries Research 89 (2008) 2, 196.

- Den biologiska analys som gjorts av STECF och ICES.
- Den ekonomiska analys av de flottsegment som är verksamma inom det aktuella fisket som gjorts på grundval av den information som finns i kommissionens årliga ekonomiska rapporter om EU-fiskeflottans resultat.

Konsekvensanalysen kommer att finnas på webbplatsen för GD Havsfrågor och fiske och på kommissionens särskilda webbplats för konsekvensanalyser.

RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för upprättande av långsiktiga planer är artikel 37 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Genom förslaget införs en regel för fastställande av de årliga fiskemöjligheterna, vilket ger viss förutsägbarhet för den privata sektorn, och det införs också fångstbegränsningar som tar hänsyn till beståndets biologiska tillstånd.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om att förvaltningsåtgärderna ska utvärderas vart sjätte år från och med den dag då förordningen träder ikraft.

De vetenskapliga rekommendationerna visar att planen är förenlig med försiktighetsprincipen och innebär en mycket låg risk för utfiskning av beståndet på kort sikt. Skälet till att rekommendationen endast avser beståndets tillstånd på kort sikt är att bestämmelsen om fångstkontroll säkrar minimifångster på 54 % av de senaste fångstbegränsningarna, oavsett om rekryteringen minskar kontinuerligt. Den första totala tillåtna fångstmängden (TAC), dvs. för 2010, kommer att fastställas på grundval av den positiva tendens som konstaterats i äggundersökningen från 2007. Den andra totala tillåtna fångstmängden är tänkt att anpassas efter de preliminära resultaten av äggundersökningen 2010. Samma TAC kommer därefter att användas två gånger. Efter en andra anpassning av totala tillåtna fångstmängden (för 2014) planeras en översyn för att säkra att det är möjligt att anpassa bestämmelsen om fångstkontroll till

eventuella starka signaler om att beståndet minskar. Om de vetenskapliga rekommendationerna skulle visa att systemet med fångstkontroll på grundval av äggundersökningar inte längre är lämpligt för att säkra att fisket följer försiktighetsprincipen kan rådet dessutom när som helst besluta att ändra referenspunkten.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en flerårig plan för det västra beståndet av taggmakrill och det fiske som utnyttjar det beståndet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag¹⁰,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹¹, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med den handlingsplan som antogs vid FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 har Europeiska gemenskapen bland annat åtagit sig att bevara eller återställa fiskbestånden till en nivå som möjliggör maximalt hållbart uttag och att se till att målen för utfiskade bestånd uppnås snarast och om möjligt inte senare än 2015. Enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹² bör den gemensamma fiskeripolitiken se till att de levande akvatiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt med avseende på ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter.
- (2) Av taggmakrillbestånden i gemenskapen är det västra beståndet det ekonomiskt viktigaste. Det finns inte tillräckligt med information om beståndet och det är därför inte möjligt att göra någon fullständig bedömning av det slag som gör det möjligt att fastställa mål för fiskedödligheten i förhållande till det maximala hållbara uttaget och att anpassa TAC till de vetenskapliga fångstprognoserna. Den indexering av äggproduktionen som sedan 1977 har gjorts på grundval av undersökningar vart tredje år kan däremot användas som en biologisk indikator för hur beståndets storlek utvecklas.
- (3) De rekommendationer som har utfärdats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (nedan kallad *STECF*) visar att en bestämmelse om

¹⁰ EUT C, s.

¹¹ EUT....

¹² EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

fångstkontroll som bygger på tendenserna vad gäller äggproduktionen i de tre senaste äggundersökningarna skulle kunna säkra hållbar förvaltning av beståndet.

- (4) Under ett antal år sedan 2003 har de förebyggande vetenskapliga rekommendationerna visat att fångsterna av taggmakrill ur det västra beståndet bör vara mindre än 150 000 ton per år, då forskarna anser att en sådan fångstmängd säkrar ett hållbart fiske även om det även fortsättningsvis inte skulle förekomma någon större rekrytering. Bestämmelsen om fångstkontroll bör både bygga på de förebyggande rekommendationerna och på en kontinuerlig TAC som kan anpassas efter tendenserna vad gäller äggproduktionen.
- (5) Bestämmelsen om fångstkontroll bör också ta hänsyn till de mängder fisk som kastas över bord (utkast) och fisk som släpps utan att tas ombord, då all fisk som tas ur beståndet är av relevans.
- (6) De områden för vilka det årligen fastställs totala tillåtna fångstmängder för taggmakrill stämmer inte överens med de områden där det västra beståndet av taggmakrill lever. Rådet och kommissionen har åtagit sig att, i samband med fastställandet av fiskemöjligheterna för 2009, omdisponera TAC-områdena så att föreliggande plan kan fungera effektivt.
- (7) Beståndet lever huvudsakligen i gemenskapens vatten och i norska vatten. Norge utnyttjar det västra beståndet av taggmakrill. Beståndet förvaltas än så länge inte gemensamt.
- (8) För att säkra efterlevnaden av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör det antas särskilda kontroll- och övervakningsbestämmelser utöver de som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken¹³ och i kommissionens förordning (EG) nr 1542/2007 av den 20 december 2007 om landning och vägning av sill och strömming, makrill och taggmakrill¹⁴. Bestämmelserna bör särskilt inriktas på att förhindra felrapportering av områden och arter.
- (9) Det bör föreskrivas att planen bör ses över återkommande och att den bör anpassas om det visar sig att bestämmelsen om fångstkontroll inte längre kan garantera förvaltning av beståndet enligt försiktighetsprincipen.
- (10) Vid tillämpningen av leden i och iv i artikel 21 a i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden¹⁵ bör planen betraktas som en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹⁶ när lekbeståndet storlek beräknas vara mindre än 130 % av den storlek det hade 1982 när rekryteringen var exceptionellt stor; i alla andra fall bör planen betraktas som en förvaltningsplan. Försiktighetsnivån för biomassan motsvarar 130 % av lekbeståndets storlek i förhållande till 1982 års storlek.

¹³ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

¹⁴ EUT L 337, 21.12.2007, s. 56.

¹⁵ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

¹⁶ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (11) Fastställandet och fördelningen av fiskemöjligheter och fastställandet av det biologiska tillståndet är åtgärder av mycket stor betydelse inom den gemensamma fiskeripolitiken, vilka direkt påverkar den sociala och ekonomiska situationen för medlemsstaternas fiskeflottor. Rådet bör därför förbehålla sig rätten att utöva genomförandebefogenheterna direkt i dessa specifika frågor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs en långsiktig plan för bevarande och förvaltning av det västra beståndet av taggmakrill (nedan kallad *planen*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna plan ska tillämpas på det bestånd av taggmakrill som lever i gemenskapens vatten och internationella vatten i ICES-områdena IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VII a, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d och e.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *ICES*: Internationella havsforskningsrådet och *ICES-område*: ett statistiskt fiskeriområde i enlighet med ICES definitioner.
- b) *taggmakrill ur det västra beståndet*: taggmakrill i det bestånd som definieras i artikel 2.
- c) *totala tillåtna fångstmängder (TAC)*: de mängder taggmakrill ur det västra beståndet som får fångas och landas per år.
- d) *totalt uttag*: de mängder taggmakrill ur det västra beståndet som tas ur havet inom ramen för gällande TAC och de ungefärliga mängder fisk som kastas över bord, beräknade årligen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- e) *äggindex*: det uppskattade antalet taggmakrillägg enligt de internationella äggundersökningar som vart tredje år görs avseende makrill och taggmakrill i Atlanten, dividerat med 10^{15} .

- f) *släppt fisk*: fisk som fångas, men som släpps utan att tas ombord.

KAPITEL II SYFTET MED LÅNGSIKTIG FÖRVALTNING

Artikel 4 **Planens syfte**

Syftet med denna plan är att bevara biomassan för taggmakrill ur det västra beståndet på en sådan nivå att det är möjligt att säkra hållbart utnyttjande av fiskeresurserna och största möjliga uttag på lång sikt. Bestämmelsen om fångstkontroll bör därför i lika utsträckning bygga på de förebyggande rekommendationerna avseende rekryteringstillståndet och på en total tillåten fångstmängd som kan anpassas efter de aktuella tendenser för äggproduktionen som konstateras i äggundersökningarna.

KAPITEL III FÅNGSTBESTÄMMELSER

Artikel 5 **Förfarande för fastställande av TAC**

1. För att det mål som anges i artikel 4 ska kunna uppnås ska rådet varje år, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 och efter samråd med STECF, fatta beslut om TAC för taggmakrill ur det västra beståndet för efterföljande år.
2. TAC ska fastställas i enlighet med detta kapitel.

Artikel 6 **Beräkning av TAC**

1. TAC ska beräknas genom att det från det totala uttaget, vilket beräknas i enlighet med artikel 7 och 8, görs ett avdrag med en mängd som, enligt STECF, motsvarar den fisk som kastats överbord, inbegripet släppt fisk, under det år som föregår det år då den senaste vetenskapliga bedömningen gjordes.
2. I de fall då STECF inte kan göra någon uppskattning av vilka mängder fisk som har kastats överbord, inbegripet släppt fisk, för det år som föregår det år då den senaste vetenskapliga bedömningen gjordes, ska avdraget proportionerligt motsvara det största vetenskapligt uppskattade utkastet, inbegripet släppt fisk, som har ägt rum under de senaste femton åren, men avdraget får inte vara lägre än 5 %.
3. I de fall då TAC beräknas på grundval av det preliminärt beräknade totala uttaget i enlighet med artikel 7.3 ska det under tillämpningsåret göras en anpassning av TAC i förhållande till det slutligt beräknade uttaget.

Artikel 7

Beräkning av det totala uttaget för ett år som följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning

1. I de fall då TAC ska fastställas för ett år som följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning ska det totala uttaget beräknas på grundval av följande faktorer:
 - a) En konstant faktor på 1,07, vilket motsvarar en slutlig ökning av det totala uttaget enligt en simulering på grundval av matematiska modeller, med vilken syftet är att maximera det årliga uttaget utan att detta påverkar målsättningen att hålla riskerna för beståndets storlek på en mycket låg nivå.
 - b) TAC för det år då äggundersökningen gjordes (nedan kallat *referens-TAC*).
 - c) En vägningsfaktor som ska fastställas i enlighet med bilagan och som återspeglar beståndets utveckling på grundval av äggundersökningarnas resultat.
 - d) Ett lägsta totalt uttag, inbegripet beräknat utkast, på 75 000 ton.
2. Det totala uttaget enligt punkt 1 ska beräknas enligt följande formel:
$$1.07 * (75\ 000\ \text{ton} + (\text{referens-TAC} * \text{vägningsfaktor}) / 2)$$
3. Om det endast finns en preliminär beräkning av det senaste äggindexet att tillgå, ska det totala uttaget beräknas i enlighet med punkterna 1 och 2 och det preliminära indexet och därefter anpassas efter de slutliga resultaten av äggundersökningen under det år som den aktuella TAC:en tillämpas.

Artikel 8

Beräkning av det totala uttaget för efterföljande år

1. I de fall då TAC ska fastställas för ett år som inte följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning ska det totala uttaget vara samma som det totala uttag som beräknades för det föregående året.
2. Om det har gått mer än tre år sedan den senaste äggundersökningen, räknat från och med det år för vilket TAC ska fastställas, ska det totala uttaget minskas med 15 %, utom om STECF anser att en sådan minskning inte är lämplig och då ska det totala uttaget vara samma som det förra totala uttaget eller beräknas med en lägre minskningsssats i enlighet med vad STECF rekommenderar.

Artikel 9

Övergångsregel för beräkning av TAC

1. Om den första TAC som ska fastställas enligt artiklarna 6 och 7 avser ett år som inte följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning, ska TAC beräknas i enlighet med de artiklarna på samma sätt som om det hade gjorts en äggundersökning under det föregående året.

2. Om den referens-TAC som ska användas för beräkningen av den första TAC avser andra områden än de områden som nämns i artikel 2 ska referens-TAC beräknas i enlighet med aktuella vetenskapliga rekommendationer om lämpliga fångstnivåer eller, om det inte finns några sådana rekommendationer, i enlighet med nyligen fastställda fångstnivåer för de ICES-områden som nämns i artikel 2.

Artikel 10

Anpassning av åtgärder

Om STECF meddelar att det äggindex som avses i artikel 3 e, den vägningsfaktor som avses i artikel 7.1 c eller den konstanta faktor som avses i artikel 7.1 a inte längre är lämpliga för att säkra en mycket låg risk för utfiskning av beståndet och höga uttagsnivåer ska rådet besluta om nya värden för dessa faktorer.

KAPITEL IV KONTROLL OCH ÖVERVAKNING

Artikel 11

Särskilt fisketillstånd

1. För att få fiska efter taggmakrill ur det västra beståndet ska fartygen inneha ett särskilt fisketillstånd som ska ha utfärdats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd¹⁷.
2. Det ska vara förbjudet för fiskefartyg som inte innehar ett sådant fisketillstånd som avses i punkt 1 att fiska efter taggmakrill, eller behålla någon mängd taggmakrill ombord, medan fartyget är på en fiskeresor som innebär att det uppehåller sig i något av de ICES-områden som anges i artikel 2.
3. Varje medlemsstat ska upprätta och aktualisera en förteckning över de fartyg som har ett särskilt tillstånd enligt punkt 1 och göra förteckningen tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats.

Artikel 12

Dubbelkontroller

1. Medlemsstaterna ska beträffande taggmakrill ur det västra beståndet genomföra de administrativa dubbelkontroller och den granskning av uppgifter som föreskrivs i artikel 19 i förordning (EEG) nr 2847/93. Särskild vikt ska läggas vid kontrollerna av huruvida andra mindre pelagiska arter rapporteras som taggmakrill, och tvärtom.
2. Medlemsstaterna ska göra stickprov för att kontrollera att de uppgifter som lämnas in till centrumen för fiskerikontroll (FMC) för fartyg som är utrustade med

¹⁷ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

kontrollsystem för fartyg (VMS) överensstämmer med den aktivitet som registrerats i loggboken med hjälp av VMS-uppgifter. Dessa dubbelkontroller ska registreras i maskinläsbart format under tre år. Särskild vikt ska läggas vid kontrollerna av att områdesuppgifterna stämmer när det gäller verksamhet som har observerats i de områden där bestandsgränserna för taggmakrill möts, dvs. ICES-områdena VIIIc och IXa, IVa och IVb, samt VIIe och VIId.

3. Var och en av medlemsstaterna ska sammanställa kontaktuppgifter för inlämningen av loggböcker och landningsdeklarationer och ska lägga ut kontaktuppgifterna på sin officiella webbplats.

KAPITEL V UPPFÖLJNING

Artikel 13

Utvärdering av planen

Kommissionen ska, på grundval av rekommendationerna från STECF och efter samråd med den regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd, utvärdera planens effekt på det västra beståndet av taggmakrill och på det fiske som utnyttjar det beståndet, senast denna förordnings sjätte tillämpningsår och därefter vart sjätte tillämpningsår samt, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra planen.

KAPITEL VI SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Stöd från Europeiska fiskerifonden

1. För de år då storleken på beståndets lekmassa ligger på minst 130 % av den storlek det hade 1982 ska planen anses vara en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 21 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.
2. För de år då storleken på beståndets lekmassa ligger på en nivå som är lägre än 130 % av den storlek det hade 1982 ska planen anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 21 a i i förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Beräkning av den vägningsfaktor som avses i artikel 7.1 c

1. Den vägningsfaktor som avses i artikel 7.1 c ska fastställas enligt följande, på grundval av den tendens som beräknas i enlighet med punkt 2 i denna bilaga:
 - a) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är lika med eller lägre än $-1,5$ ska vägningsfaktorn vara 0.
 - b) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är högre än $-1,5$ eller lägre än 0 ska vägningsfaktorn vara $1 - (-2/3 * \text{tendensen})$.
 - c) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är lika med eller högre än 0, men inte högre än 0,5 ska vägningsfaktorn vara $1 + (0,8 * \text{tendensen})$.
 - d) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är högre än 0,5 ska vägningsfaktorn vara 1,4.
2. Tendensen för de tre senaste äggindexen ska beräknas med följande formel:

$$(\text{äggindex 3} - \text{äggindex 1}) / (3 - 1)$$

De tre senaste äggindexen ska föras upp i rad på x-axeln i ett koordinatsystem som punkterna 1, 2 och 3, så att äggindex 3 motsvarar det senaste äggindexet och äggindex 1 motsvarar det äggindex som togs fram sex år tidigare.